

samme Retning, idet det nemlig gaaer ud paa at give Punktet c i den almindelige Lov om Creditforeningers Virksomhed et positivt Indhold, hvilket Punkt hidtil har været misforstaaet i en, troer jeg, for Creditforeningerne selv uheldig Grad. Dette Endringsforslag gaaer løs paa, at de Gjældsforordninger fra Creditforeningen, som ere i Circulation, støttede paa et Pant, skulle inden en ikke meget lang Tid — efter min Mening en temmelig lang Tid, men dog inden en begrændset Tid efter Pantets Overtagelse — være forbundne fra Circulation og annullerede, saa at Pantet fra den Tid ikke mere er tilstede som Pant for de cyclerende Gjældsfordringer. Det Tidspunkt, som her er sat, er maaskee for langt, men dette opveies igjen noget ved den sidste Sætning i Endringsforslaget, der bestemmer, at „Pantet skal stilles til offentlig Auction inden Udløbet af et Aar efter Overtagelsen“. Derved bliver igjen Reservesonden, som jo er den Fond, der kommer til at staae imellem ved hele denne Forhandling, sikret imod at blive for svagt og saaledes ude af Stand til at give Institutet den Styrke, det behøver. Jeg haaber saaledes, at de ærede Medlemmer, naar de vel have overveiet Forslaget og tillige have seet, at flere af de Mænd, der have interesseret sig for at bringe denne Sag igjennem, have sluttet sig til dette Endringsforslag, ville give det deres Understøttelse.

Sad: Det Forslag, som her foreligger, hviler ganske rigtigt, som nylig er bemærket, paa den samme Tanke som det Forslag, der fra det ærede Medlem, der nu talte, forelag Thinget ved forrige Behandling og dengang blev forkastet. Det foreligger ganske vist nu paa en noget anden Maade; deels er selve Forslaget noget modereret, og deels kommer det nu frem, understøttet af nogle af de Medlemmer, som særlig interessere sig for Creditforeningen. Jeg tør derfor vel ikke Andet end ansee det for temmelig givet, at det vil blive vedtaget, men jeg troer, at jeg efter den Stilling, jeg har indtaget i denne Sag, skylder mig selv og skylder det høitærede Thing ganske kort at udtale, at jeg ikke kan stemme derfor, og ganske kort at forklare det ærede Thing

Grunden hvorfor. Grunden; hvorfor jeg ikke kan stemme for det, og hvorfor jeg anseer det for et meget uheldigt Forslag, er den, at det efter min fulde Overbeviisning saa godt som ingen Betydning vil have i rolige Tider, medens dets Betydning sikkerlig vil vise sig under Forhold, hvor der forekommer Kriser, hvor hele det oeconomiske Liv er meer eller mindre forstyrret, og saa vil Betydningen efter min fulde Overbeviisning vise sig i saadanne Virkninger, som kun vilde være ulykkebringende baade for Debitorer og Creditorer. Det er min bestemte Formening, at det vil gaae med dette Forslag netop paa samme Maade, som det er gaaet med en Bestemmelse i den engelske Bankbill af 1844. Dengang man forhandlede den, var man paa samme Maade som nu her ene optagen af den ene Side af Sagen, at bringe, hvad man ansaae for absolut Sikkerhed, tilveie, men netop derved indkom der dengang en Bestemmelse i Loven, hvis uheldige Side man burde have forudseet, og som senere ogsaa har vist sig at have den Virkning, at man under Forhold, hvor den Bestemmelse, jeg figter til, egentlig skulde vise sig virksom, kun har havt Et af To at vælge imellem, enten at holde paa Loven og derved bringe Forstyrrelse tilveie, som da ikke kunde undgaaes, nemlig en meget stor Forstyrrelse i det oeconomiske Liv, eller ogsaa at suspendere Loven netop under de Forhold, man ved dens Givelse især havde havt for Øie. Dette er skeet med den engelske Bankbill i begge de Kriser, der have været i England efter 1844, nemlig i 1847 og 1857, og det vil ogsaa efter min fulde Overbeviisning skee med dette Forslag, hvis det bliver vedtaget. Under ganske rolige Tider vil det ikke have Synnerligt at sige; naar Foreningen kun maa overtage et ganske enkelt eller i alt Fald meget faa Panter, kan det Hele nok gaae sin Gang alligevel, thi da kunne Fordringerne fyldestgjøres; men kommer det Tilfælde, at der indtræder større oeconomiske Vanfæligheder, og Foreningen maa overtage mange Panter, vil dette Forslags Fordringer ikke kunne fyldestgjøres. Foreningen maa selvfølgelig standse sin Virksomhed, gaae fallit og lade Panterne realisere, og saaledes frembringes der Tab baade for Creditorer og Debitorer, og det sauntidig